

Forfatter: Richardt, Chr.

Titel: For Sverrig og Norge.

Citation: Richardt, Chr.: "For Sverrig og Norge.", i Richardt, Chr.: *Samlede Digte. Første deel*, 1895, s. 5. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur:
<https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-richardt01-shoot-workid55636/facsimile.pdf>
(tilgået 14. juni 2021)

Anvendt udgave: Samlede Digte. Første deel

For Sverrig og Norge.

(1860.)

En Skaal for det blinkende Søernes Baand,
som folder sig om Sverriges Skulder;
for Staalet, som fra Dybet voxer Helten i Haand,
for Sangen, som med Fosserne ruller;
og er der lidt for Pynteligt ved Gosserne dér:
det kommer af de nysselige Birketræ'r!
Svensken er os god,
med ham vi blended Blod;
Sverrig har vi kjært,
thi længe har vi lært:
Før »sanning og rätt«
bliver Armen ikke træt,
og Hjertet har Brodersind mod Danmark.

En Skaal for den mægtige Højenlofts-Hal,
med Sneflokker tavlet og tjældet,
hvor Nordlyset tænder i Tusindetal
med Julelys Granerne paa Fjeldet!
Og er der lidt Stikkent ved Gutterne dér:
det kommer af de mange, mange Naaletræ'r!
Norsken er os god,
med ham vi blended Blod;
Norge har vi kjært,
thi længe har vi lært,
at fjeldbunden Mand
har ej trælbunden Stand,
men Frihed og Brodersind mod Danmark.

En Skaal for de Roser bag Klitternes Rad,
som lunt mellem Lyngen sig dølgjer;
en Skaal for hvert gyngende Aakandeblad,
Tilankers i Østersøens Bølger!
Og er der lidt Mageligt ved Svendene her:
det kommer af de skyggefulde Bøgetrær!
Danmark er vor Mo'r,
vor egen dyre Jord!
Sjælen i vor Røst,
og Slaget i vort Bryst!
Og sneer det med Fjender,
saa tør det med Blod,
saatidt det gjælder Kampen for Danmark.

Ja, vel er der langt fra Studenternes Bord
til Fyrsternes kongelige Taffel,
og vel er der langt til et sejrende Nord,
og Treforken er kun en Gaffel, —
men dog skal der tændes en lysere Dag,
da Kattegat skal lystre det nordiske Flag!
Vi er kun en Flok,
men Folket kommer nok;
derfor kun paa Vagt,
og altid uforsagt!
Og Skaal for de To
bag den gyngende Bro,
med dem vil vi kæmpe og sejre!

For Kvinden.

Vi sang saa tidt om Nordens Taarne trende;
syng nu om Nordens Kvinder, syng om hende,
hvis Arm var Barnets Vugge,
hvis Favn var Drengens Borg,
hvis Øje var et Havdyb
for al hans Hjertesorg!
Moders Smil var min første Gave,
hendes Blik lærte mig at stave
Kjærlighed

Syng højt om Nordens Kvinder, syng om hende,
som bedst forstaar din Arnes Ild at tænde;
den Viv, som duger Bordet
med rene Tankers Snee,
som gjør din Glæde dobbelt
og halv din værste Vee:
Hendes Haand spandt din bedste Lykke,
Du og Hun dele Sol og Skygge,
Haand i Haand.

Ja syng om Nordens Kvinder, syng om hende,
som bedst forstaar en Sejerskrans at binde,
som sømmer gyldne Sømme
om Ungersvendens Flag,
som fletter vore Drømme
med Sol og Sommerdag;
hendes Kind rødmer Dig imøde,
hendes Røst kalder fra de Døde
Haab og Mod.